

Ethics and the Comprehensive Application of Epistemology in Medical Practice⁽¹⁾

Sukhit Phaosavasdi MD*, Surasak Taneepanichskul MD*,
Yuen Tannirandorn MD*, Boonchai Uerpairojkit MD*,
Manopchai Thamkhantho MD, MRCOG*, Chumsak Pruksapong MD*,
Aurchart Kanjanapitak MD*, Vorapong Phupong MD*

* Member of Medical Association of Thailand

Our simple definition of ethics is good thought, speak and action. Epistemology means the hypothesis of facts about thought, speech and action. Medical practice is all means of medicine.

Medicine classifies people into normal and abnormal. The abnormal are the sick. They lose some organs or those normal looking organs are dysfunctional. They are social problems, some can be treated, and some do not get the appropriate care.

The problems of society of normal people are overeating and obesity, abortion, drug abuse, promiscuity, torture, terrorism, disobeying rules and order, corruption, brain-washing and unethical advertisements, etc.

On the other hand, the social problems of the abnormal are down, deafness, blindness, dumb, hypertension, hypercholesterolemia, diabetes mellitus and cancer, etc.

An example of the social-doctor problem is the mal distribution of doctors in rural areas. It was reported by the ministry of public health that the ratio of doctor to population to be 1:800 in Bangkok and 1:5,700 in some rural areas in the north eastern part of Thailand⁽²⁾. The doctors, themselves, are at a high grade of worker and intelligent quotient. They know all the problem and, at the same time, create problems, both, faster than the general population can do. It affects good and bad in the society. In the past, present and the foreseeable future the medical students get their studies in the western style. Their medical schools are situated in big cities. These schools are old and famous. They learn their medical procedure in a big hospital of more than 400 beds in the inpatient department wards.

Their instructors and professors are highly qualified, are middle class people and well accepted in the society. Their families are lovely and warm. Their children study in the first class schools in town. The medical students feel very happy and appreciate seeing their professors in television routinely at prime time. In conclusion, their professors are an example of role model for them to follow. Everyone looks for security in her/his profession. Facts need no proof and reference. People with justice in mind should believe and understand the above mentioned. This leads to the problem of mal distribution of doctors in rural areas, why do doctors live in big cities or wish to be in the private sector?

In fact, not many a number of doctors serve in the rural area. About 4-5 of them, their name will be announced yearly as the best rural doctor award. After the big ceremony, lasted not longer than a month, it is hard to remember their name. They are proud to be praised, it pushes them into stress intentionally with all the best of their intelligence and the total of their body strength to work harder in rural. Unfortunately their earning, the security of their profession, the increased chance of being sued, to get caught in the medical litigation, the expenses of their family social status and the study of their children cannot be compared to of those doctors in big city and/or in the private sector.

Mal distribution of doctors in remote rural areas has been a persisting unresolved problem in many parts of the world, why not apply the principles of ethics and epistemology? They have been left, untouched forever.

Keywords: Ethics, Medical practice, Epistemology

J Med Assoc Thai 2005; 88 (12): 1973-5

Full text. e-Journal: <http://www.medassocthai.org/journal>

References

1. Phaosavasdi S. Ethics and the compressive application of epistemology in medical practice. Round table. International Academy of Science. Innsbruck University. Austria. 16-20 September 2005.
2. Pannarunothai S. How free trade in health services affects Thai population and Thai physicians? Thai Med Counc Bull 2005; 34: 155-75.

จริยธรรมในบริบทของทฤษฎีความรู้กับการทำเวชปฏิบัติ⁽¹⁾

สุจิต เฒ่าสวัสดิ์, สุรศักดิ์ ฐานีพานิชสกุล, เยื่อน ต้นนิรันดร, บุญชัย เอื้อไพโรจน์กิจ, มานพชัย ธรรมคันโธ, ชุมศักดิ์ พฤษภาพงษ์, เอื้อชาติ กาญจนพิทักษ์, วรพงศ์ ภู่งศ์

คำนิยามที่เข้าใจง่ายคือ

จริยธรรม = คิดดี พูดดี ทำดี

ทฤษฎีความรู้ = สาขาวิชาปรัชญาที่พูดถึงเกี่ยวกับสมมติฐานของความรู้ที่ยังไม่เคยปรากฏมาก่อน ในการคิด พูด และทำในปัจจุบัน

เวชปฏิบัติ = กระบวนการต่าง ๆ ทางทางการแพทย์

ทางการแพทย์แบ่งคนออกเป็นปกติ และผิดปกติซึ่งหมายถึง คนป่วยที่อวัยวะขาดหายไปหรืออวัยวะนั้นๆ ทำงานผิดปกติ และยังรวมไปถึงคนที่ร่างกายปกติแต่จิตใจบกพร่อง เป็นปัญหาของสังคมทั้งที่แก้ไขได้และยังหาทางแก้กันอยู่

ปัญหาของสังคมที่เกิดจากคนปกติ เช่น กินจนอ้วนมากไป การทำแท้ง การใช้ยาเสพติด การล่าสัตว์ทางเพศ การทรมาณ การก่อการร้าย การไม่เคารพกฎระเบียบของสังคม การคอร์รัปชันในนโยบาย การล้างสมอง และการโฆษณาชวนเชื่อ เป็นต้น

ส่วนปัญหาของสังคมที่เกิดจากคนผิดปกติได้แก่ ปัญญาอ่อน ตาบอด หูหนวก เป็นใบ้ ความดันโลหิตสูง ไขมันสูง เบาหวาน และมะเร็ง เป็นต้น

ตัวอย่างหนึ่งของปัญหาทางแพทย์ในสังคมไทยคือ การกระจายแพทย์ไปสู่ชนบท กล่าวกันว่าอัตราส่วนแพทย์ต่อประชากรในกรุงเทพฯ เป็น 1:800 คน ส่วนในพื้นที่ชนบทบางแห่งเป็น 1:5,700 คน⁽²⁾ เป็นตัวเลขที่รายงานโดยกระทรวงสาธารณสุขและเป็นที่รับทราบกันมาโดยตลอด ย้อนมาดูตัวแพทย์เองบ้าง พบว่าแพทย์มีความสามารถสูง ทั้งการทำงานและสติปัญญา เข้าใจปัญหาได้เร็วและสร้างปัญหาได้เร็วเช่นกัน ซึ่งมีทั้งผลดีและผลเสียต่อสังคม จากอดีต จนถึงปัจจุบันแพทย์ในประเทศไทยมีการศึกษาแบบวิถีตะวันตก นักเรียนแพทย์ได้รับการเรียนการสอนในเมืองใหญ่ ๆ เรียนในมหาวิทยาลัยที่เก่าแก่ที่มีชื่อเสียงและฝึกปฏิบัติงานในโรงพยาบาลใหญ่ๆ ที่มีเตียงผู้ป่วยตั้งแต่ 400 เตียงขึ้นไป ครูและอาจารย์ต้องมีปริญญาสูงมีฐานะดีแบบชนชั้นกลาง เป็นที่นับหน้าถือตาในสังคม ครอบครัวย่อเยี้ย ลูก ๆ ไปโรงเรียนชั้นหนึ่งของประเทศ และเป็นที่น่าชื่นชมเมื่อเห็นครูอาจารย์แพทย์ออกรายการโทรทัศน์เป็นประจำ รวมความแล้วก็คือว่าครูแพทย์เป็นตัวอย่างที่ดีมากที่นักเรียนแพทย์อยากได้เป็นและนึกไปว่าเมื่อไปประกอบอาชีพแพทย์แล้วก็ขอให้ได้เดินตามแบบรุ่นพี่ ๆ ที่ได้ทำไว้ให้ เพราะนั่นคืออนาคตที่มั่นคง สิ่งเหล่านี้ไม่ต้องรอการพิสูจน์หรืออ้างถึงว่าจริงหรือไม่จริง คนที่มีใจเป็นธรรมคงมองเห็นและเข้าใจได้อย่างถ่องแท้ ด้วยเหตุดังกล่าวจึงส่งผลให้แพทย์ส่วนมากเลือกทำงานในเมืองใหญ่ ๆ

มีแพทย์จำนวนไม่น้อยที่รับใช้สังคมในชนบท ชื่อของท่านเหล่านี้จะปรากฏปีละ 4-5 ท่าน เป็นข่าวในวงการแพทย์ว่า “เป็นแพทย์ชนบทดีเด่นประจำปี” แต่นานไม่เกินหนึ่งเดือนชื่อของท่านก็เลือนหายไป การได้รับการยกย่อง

เป็นยาบำรุงหัวใจที่วิเศษเพื่อทำให้แพทย์เหล่านั้นใช้ทั้งปัญญาและทุ่มเทสุดแรงแบกภาระงานในชนบทต่อไป แต่ฐานะการเป็นอยู่ ความมั่นคงของอาชีพในอนาคต การถูกฟ้องร้อง ค่าใช้จ่ายของครอบครัว รวมไปถึงการศึกษาของลูก ๆ คงเทียบไม่ได้กับแพทย์ในเมืองใหญ่ ๆ หรือในภาคเอกชน

ความจริงดังกล่าวข้างต้นเป็นปัญหาทางแพทย์ของสังคมที่ยังหาข้อยุติไม่ได้ในหลายพื้นที่ในโลกนี้ แต่น่าสนใจหลักของจริยธรรมในบริบทของทฤษฎีความรู้ดูบ้าง เพราะศาสตร์นี้ได้ถูกกละเลยไปอย่างน่าเสียดายตลอดเวลาที่ผ่านมา
